

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Zbigniew Krepski (spr.)

Sędziowie: SO Małgorzata Bartczak-Sobierajska, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2017 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w T.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zwolnienie ruchomości spod egzekucji

na skutek zażalenia pozwanego na pkt 2 (drugi) postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 03 sierpnia 2017 r., sygn. akt V GC 947/17

postanawia

1) zmienić zaskarżone postanowienie w pkt 2 (drugim) w ten sposób, że zasądzić od powoda (...) sp. z o.o. w T. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 3.617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu,

2) zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 502,00 zł (pięćset dwa złote) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 03 sierpnia 2017 r., sygn. akt V GC 947/17, Sąd Rejonowy w Toruniu w pkt 1 umorzył postępowanie w sprawie oraz w pkt 2 zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.117,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd ten wskazał, że to strona powodowa mimo cofnięcia pozwu wygrała proces, ponieważ pozwany dopiero w toku niniejszego procesu pismem z dnia 23 maja 2017 r. złożył do komornika sądowego wniosek o umorzenie egzekucji ze spornych ruchomości. Na zasądzone koszty procesu złożyły się uiszczona opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.500,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.600,00 zł i kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W konsekwencji pozwany jako strona przegrywająca ponosi koszty procesu (k.31).

Powyższe postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt 2 postanowienia zaskarżył pozwany zarzucając mu:

1. niezastosowanie art. 203 § 2 zd. 2 i § 3 k.p.c. i w konsekwencji nieuzasadnione obciążenie kosztami procesu pozwanego zamiast powoda,

2. naruszenie art. 98 § 1 k.p.c. poprzez błędną wykładnię, a w konsekwencji nieprawidłowe zastosowanie w/w przepisu do niniejszego stanu faktycznego poprzez uznanie pozwanego za stronę przegrywającą proces,

3. naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, a w konsekwencji uznanie, iż pozwany dał powód do wytoczenia powództwa, podczas gdy pozwany zwolnił ruchomości niezwłocznie po wezwaniu powoda, które otrzymał dopiero po wytoczeniu powództwa,

4. naruszenia art. 192 k.p.c. poprzez uznanie, że pozwany zaspokoił żądanie powoda w toku procesu, podczas gdy pozwany zaspokoił żądanie powoda jeszcze przed otrzymaniem odpisy pozwu nie wiedząc o wytoczonym powództwie,

5. naruszenie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 79 ust. 1 pkt 1b ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez błędne wyliczenie kosztów procesu i zasądzenie od pozwanego zwrotu opłaty sądowej pomimo, że opłata sądowa podlega zwrotowi powodowi w całości z urzędu wobec cofnięcia pozwu przed jego wysłaniem pozwanemu.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o:

1) zmianę punktu 2 zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych,

2) zasądzenie na rzecz pozwanego od powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz ze zwrotem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu zażalenia pozwany szerzej omówił w/w zarzuty (k.34-38).

Wprawdzie powód wniósł odpowiedź na zażalenie, jednakże zarządzeniem z dnia 26 października 2017 r. zostało ono zwrócone na podstawie art. 132 § 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego jest uzasadnione i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodzić się trzeba ze skarżącym, że Sąd meriti nie zastosował art. 203 § 2 zd. 2 i § 3 k.p.c. i w konsekwencji błędnie obciążył pozwanego kosztami procesu.

Jak wynika bowiem z akt sprawy powód w tym samym dniu tj. w 10 maja 2017 r. sporządził niniejszy pozew o zwolnienie spod egzekucji samochodu C. (...) nr rej. (...) oraz sporządził załączone do tego pozwu pismo-wezwanie do zwolnienia spod egzekucji. W wezwaniu tym określił pozwanemu termin 7 dni na zwolnienie spod egzekucji ruchomości pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania cywilnego (k.21) i nie czekając na upływ tego terminu w dniu 10 maja 2017 r. wniósł niniejszy pozew do Sądu Rejonowego w Toruniu (v. data stempla pocztowego na kopercie, w której nadano pozew na pocście, k.23). Powyższe wezwanie pozwany otrzymał w dniu 16 maja 2017 r. i pismem z dnia 19 maja 2017 r. zwrócił się do pełnomocnika powoda o przesłanie wymienionych w tym piśmie dokumentów celem zbadania zasadności wniosku o zwolnienie spod egzekucji (k.55). W odpowiedzi powód przy piśmie z dnia 19 maja 2017 r. przesłał pozwanemu żądane przez niego dokumenty (k.58). Wnioskiem z dnia 23 maja 2017 r. skierowanym do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w P. P. C. pozwany wniósł o umorzenie egzekucji z ruchomości objętej żądaniem pozwu (k.61). Postanowieniem z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie sygn. akt Km (...)w/w komornik sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne z ruchomości dłużnika tj. samochodu C. (...) nr rej. (...) (k.63). Odpis pozwu został zaś doręczony pozwanemu wraz z odpisem zaskarżonego postanowienia dopiero w dniu 28 sierpnia 2017 r. (k.33).

W świetle powyższych ustaleń faktycznych rację ma żalący się, że wytoczone przez powoda powództwo o zwolnienie spod egzekucji samochodu C. (...) było przedwczesne. Skoro powód cofnął pozew to zgodnie z zasadą wynikającą z art. 203 § 2 k.p.c. to pozwanemu należał się zwrot kosztów procesu. Cofnięcie pozwu co do zasady oznacza bowiem przegraną powoda. Jedynie w sytuacji gdy cofnięcie pozwu jest skutkiem spełnienia świadczenia przez stronę

przeciwną w toku procesu, przy założeniu, że powództwo nie było przedwczesne, oznacza przegraną pozwanego i daje podstawę do zasądzenia kosztów procesu na rzecz powoda na podstawie art. 98 k.p.c. Jednakże nawet w przypadku zaspokojenia roszczenia w toku procesu, w sytuacji gdy pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa, to koszty procesu należą się jemu, a nie powodowi. W ocenie Sądu Okręgowego taka sytuacja procesowa zachodzi w niniejszej sprawie. Zgodzić się trzeba z pozwanym, iż niewątpliwie wobec dobrowolnego zadośćuczynienia żądaniu pozwu bez wiedzy pozwanego o wytoczeniu niniejszego powództwa nie można mówić o niezbędności dochodzenia przez powoda niniejszego powództwa na drodze sądowej. Doszło także zatem do zarzucanego w zażaleniu naruszenia art. 233 k.p.c.

W ocenie Sądu Okręgowego rację ma też skarżący zarzucając naruszenie art. 192 k.p.c. skoro jak już wyżej ustalono pozwany zaspokoił żądanie pozwu jeszcze przed otrzymaniem odpisu pozwu nie wiedząc o wytoczonym powództwie.

W końcu trafnie zarzuca skarżący naruszenie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 79 ust. 1 pkt 1b ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Sąd Rejonowy bowiem błędnie wyliczył wysokość zasądzonych od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu zaliczając do tych kosztów uiszczoną przez powoda opłatę sądową od pozwu w kwocie 1.500,00 zł. Opłata ta winna być bowiem z urzędu zwrócona w całości powodowi wobec cofnięcia przez niego pozwu przed wysłaniem jego odpisu pozwanemu na podstawie w/w art. 79 ust.1 pkt 1b ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Z tych wszystkich względów, uwzględniając zażalenie pozwanego należało na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. zmienić pkt 2 zaskarżonego postanowienie w ten sposób, że zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617,00 zł tytułem kosztów procesu. Na zasądzone koszty procesu złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego będącego radcą prawnym w minimalnej wysokości 3.600,00 zł przewidzianej taksą radcowską oraz uiszczona opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt 2 sentencji postanowienia zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 952,00 zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego. Na zasądzone koszty postępowania zażaleniowego złożyła się uiszczona przez pozwanego opłata sądowa od zażalenia w kwocie 52,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego będącego radcą prawnym w postępowaniu zażaleniowym w minimalnej wysokości 450,00 zł określonej w taksie radcowskiej stosownie do art. 98 i art. 99 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c.

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)(...)